

Preek van 12 maart 2017 **Steven Barberien**
OP WEG

Vandaag hoorden we in de eerste lezing de tweede grote stap in de geschiedenis van God met de mensen. Na de schepping spreekt God nu, in Abraham, de mens aan om alles achter te laten en op weg te gaan. Het oude verlaten om het nieuwe te zoeken. Gods volk onderweg.

Het is een verhaal dat altijd blijft duren en zich steeds weer herhaalt en vernieuwt. God neemt mensen mee op pad..., niet zomaar, maar met de belofte dat Hij iets doet voor hen. Want wie zou huis en haard kunnen verlaten zonder dat daar iets tegenover staat? Er moet een aanmoediging zijn, iets wat vertrouwen en geloof opwekt!

Diezelfde goddelijke roepstem hoorden de leerlingen toen Jezus zei: “Kom en volg Mij!” Vol goede moed en met grootse verwachtingen waren ze Hem achternagegaan nadat ze hun netten, hun oude leven in de steek hadden gelaten... En juist omdat die weg dichter naderde tot het kruis en het lijden, hadden die leerlingen een duwtje in de rug nodig. Jezus neemt een paar van hen mee de berg op voor een bijzondere ontmoeting met Mozes en Elia. Dit zijn twee figuren uit de heilsgeschiedenis die zich door God aangesproken weten en geroepen zijn.

Zo laat Jezus hen even proeven van wat de eindbestemming van hun weg is. Een beloftevolle ervaring die hun hart en gemoed moet sterken, zodat ze straks door de zure appel heen kunnen bijten. Ze zien even wat het paasverhaal is, en zullen met dat licht voor ogen straks de beproeving van het lijdensverhaal kunnen doorstaan.

‘Luistert naar Hem!’ Echt gehoor geven aan wat Jezus hun vraagt, is de opdracht die hun op die berg gegeven wordt. En dus moeten ze terug naar beneden! De weg van Jezus loopt inderdaad bergop, naar een hoogtepunt, naar Pasen..., maar zover zijn ze nog niet... en wij ook niet...

Ook wij moeten leren telkens weer los te laten wat oud en vertrouwd is. Onze tenten opbreken en samen op weg gaan naar een nieuw land vol belofte. Het is maar de vraag of wij die bestemming zullen bereiken. Als we de hoop verliezen of het geloof in Pasen kwijtraken, dan wordt het moeilijk en lastig.

Daarom is het goed ons te bezinnen op de vraag waar we staan in het leven. En of we nu werkelijk luisteren naar wat Jezus ons te zeggen heeft. Hij alleen is immers de weg, de waarheid én het leven.

Amen.